

land havde opført sig neutralt under den nordamerikanske Borgerkrig eller ikke. Den højtærede Udenrigsminister nævnte den cælebre Sag, Alabama-Konflikten, men refererede ikke disse Washington Rules, som dog er ganske interessante, og som bruger meget tydelige og klare Udtryk. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier. Hovedbestemmelsen i disse tre Regler er den anden, der lyder saaledes: Det er en neutral Stats Pligt ikke at tillade eller taale, at nogen krigsførende Magt gør Brug af dens Havne eller Farvande som Basis for Søkrigsoperationer mod sin Modstander eller til Fornyelse eller Forøgelse af militære Hjælpe midler eller Vaaben eller til Hvervning af Folk“.

Dette svarer til den XIII Haagkonvention, Artikel 5, og den højtærede Udenrigsministers officielle Raadgiver i Folkeret, Hr. G. Cohn, skriver i Aaret 1915 i den oftere omtalte moderne Krigsret om disse tre Washington Regler: „Disse Regler stemmer med den almindelige folkeretlige Opfattelse og er blevet gentaget i den trettende Haagerkonvention af 1907“. Altsaa var de ikke blot den Gang god Latin, men er stadig ogsaa efter Haagkonventionen i det hele og store god Latin, idet de ligger til Grund for Haagerkonventionen.

Hvorledes er Forholdet blevet efter Haagkonventionen? Der er Forholdet, som jeg lige har nævnt, i alt væsentligt det samme. I Indledning til Søkrigskonventionen, Artikel XIII, siges der, at i Betragtning af, at der i de Tilfælde, som ikke omhandles i nærværende Konvention, vil være at tage Hensyn til Folkerettens almindelige Principper o. s. v. Man bruger stadig det gamle Grundlag. Og om den femte Landkrigskonvention siger en bekendt Kommentator, Nippold: Ved Siden af Haagkonventionen beholder Folkerettens hidtidige Grundsætninger om Neutraliteten deres Gyldighed. Det samme gør de Folkeretslærere, jeg tidligere har citeret, og en hel Del andre Folkeretslærere, som jeg kunde citere, men som jeg i Øjeblikket skal skaane det høje Ting for. Jeg kan ogsaa gaa lettere hen over dette, thi den højtærede Udenrigsminister indrømmede, at i det store og hele var der ikke sket nogen afgørende Vending paa Neutralitetsreglernes Omraade ved Haagkonventionen; det var i de hele og store en Fæstnelse af de Retssædvaner, der havde udviklet sig, de var formuleret lidt anderledes, præciserede paa forskellige Punkter, men i det store og hele hvilede Folkeretten paa samme Principper som før. Det er ogsaa rigtigt; og den Hovedforskel, der skulde være, og som ofte

er fremhævet fra radikal Side, nemlig Artikel 25 i trettende Konvention, har vi tidt omtalt, og jeg hævder stadig — og jeg har ikke set det imødegaaet fra nogen Side —, at de ikke paa nogen Maade har afskaffet Pligten til at forsvare Neutraliteten.

Men saa kommer den højtærede Udenrigsminister til det, som skal være hans Redningsplanke. Jeg maatte før kæmpe mod de Radikale, fordi de sagde, Haagkonventionen havde lavet helt om paa Folkeretten. Artikel 10 i Landkrigs-Konventionen har vi ofte faaet stukket ud fra radikal Side som Bevis for, at neutrale Stater kun havde Forsvarsret, men ikke en Forsvarspligt. Det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse, der ofte er blevet gendrevet. Vi har ligeledes faaet den berømte Artikel femogtyve i den trettende Konvention anført, det beror ligeledes paa en Misforstaaelse. Nu skal vi kæmpe med den højtærede Udenrigsminister, som for første Gang, tror jeg, her offentligt har fremsat den Anskuelse, at Folkeforbundet helt har omkalfatret de tidligere Neutralitetsregler (Afbrydelse af Udenrigsministeren.). Ja, ja, men der er dog sket en saadan Ændring, at den højtærede Minister nu tør paatage sig Medansvaret, og jeg tør maaske sige: det tungeste Medansvar for, at fremsætte disse Lovforslag. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister ogsaa vil paatage sig det, naar de er vedtaget i uforandret Skikkelse. Jeg haaber det ikke, dette Ansvar vil kunne blive meget tungt at bære.

Nu er det altsaa det Hovedpunkt, som man skal holde sig til fra Regeringens Side, at vel kunde man maaske ikke have fremsat et saadant Forslag før, men nu efter 1919 vil det kunne lade sig gøre. Og den højtærede Udenrigsminister talte ret veltalende om den nye Folkeret kontra den gamle, saaledes at ærede Medlemmer maatte faa det Indtryk, at nu var der ved Folkenes Forbund skabt en helt ny Folkeret, der havde afløst den gamle, men saaledes er Forholdet aldeles ikke, Forholdet er dette, at der vel er kommet nye Regler for Folkenes Forbund, som f. Eks. med Hensyn til de ulovlige Krige helt har omkalfatret den gamle Neutralitetsret. Det er fuldkommen rigtigt, det bestrides ikke fra nogen Side, men for de lovlige og tilladte Kriges Vedkommende er Forholdet det, at de gamle Neutralitetsregler aldeles ikke er blevet forældede i det store og hele, de bestaar stadig, saaledes at man maa kombinere og supplere de to Grupper af Regler med hinanden, og navnlig saaledes at den neutrale Stats Forpligtelser stadig bestaar ogsaa